

Reisverslag Dag 2 van de Homertweg wandeling

16 mei 2017 | Door: Gérard Urselmann/Co Hartman
Arnsberg, Duitsland

Dag 2 van de Homertweg wandeling

Dinsdag, wandeldag 1

Na een lange avond van gratis 'bijpraten en bij drinken' voelt de reveille op dinsdagochtend vroeg genoeg. Maar de (Koekkoeks)klok roept om tegen halfnegen richting Arnsberg te vertrekken, startpunt voor de eerste 25 km. Er wordt gestart bij de Neumarkt in Arnsberg. Vandaag is de langste route, ruim 25 km staat op het programma. Om negen uur worden de eerste meters gelopen en er komen er nog veel meer. Nadat bij het toegangshek is geposeerd begint gelijk de eerste klim.

Er zullen er nog vele volgen, maar de mannen gaan ervoor. De bedoeling is dat na een klein uur de cadi wagen boven bij de hut staat, maar dat gaat jammer genoeg niet door. De wagen stond op het begin van een bospad dat iets omhoogliep. Ondanks dat de handrem aanstond reed de wagen achteruit zonder dat de chauffeur erin zat. Reed de greppel in waar hij gelukkig werd gestopt door de slagboom die open stond. Had heel wat voeten in de aarde voor de wagen weer op weg stond. Een vriendelijke Duitser hielp ons uit de nesten en die wist een kennis met een tractor te regelen die de bus uit de greppel lierde. De mannen hadden hier niet op gewacht en waren doorgelopen. Ook nu wordt de behoefte aan 'inlopen' gevoeld, de stijgende en vooral dalende trajecten maken deze dag voor sommigen een beproeving. Vlak voor de middagrust vindt Co met zijn busje de mannen dichtbij Herblinghausen. Ze willen graag koffie en aan die vraag kan worden voldaan. Daarna nog

een goed half uur en dan is daar plek van de lunchpauze. Dat is bij Haus Dunker, dat zijn kennissen van Mieke en Co. Hier zit men buiten op het terras in het zonnetje of schaduw en eet zijn middaglunch. Binnen staat koffie met gebak en daar doet ook iedereen zich aan te goed. Na een goed half uur geeft onze marsleider Jan Tukker het signaal om weer aan de wandel te gaan, want er liggen nog wat kilometertjes voor de boeg. Co lette even niet op en de mannen gingen rechtsaf in plaats van linksaf, maar kwamen gauw tot de ontdekking dat dit de verkeerde weg was. Dat zijn dus wat extra kilometers geworden. Maar de rustpunten met onze 'Cadi wagens' doen de pijntjes snel vergeten. Het laatste rustpunt is in Grevenstein op de parkeerplaats tegenover de begraafplaats. Daar is ook het familiegraf van de beroemde familie Veltins. Deze zijn de grondleggers van de grote bierbrouwerij Veltins in het plaatsje Grevenstein. Er zijn hier een paar lopers die het voor vandaag even hebben gehad en die rijden met ons mee naar het eindpunt op de parkeerplaats in Wenholthausen. Als iedereen er is wordt tegen 16:00 de reis terug naar het hotel ondernomen. Daar wacht een koud biertje of ander lekkers, een goede maaltijd en daarna de stamtafel. Voor de liefhebbers valt er ook nog te darten of te biljarten. En tegen middernacht wacht voor de laatste mannen het bed om het lijf de broodnodige rust te verschaffen. Want er zijn enigen al eerder de trap opgegaan. Als je bijvoorbeeld 85 jaar oud bent, zoals één van ons uit het Zuid-Limburgse heuvellandschap, dan krijg je de spieren niet meer vanzelf soepel. Dan heb je meer uurtjes nachtrust nodig en dat blijkt ook voor diverse anderen zo te zijn. De lichten gaan dus relatief vroeg uit.

De hele groep staat aan de start